

На основу чл. 52. Статута Факултета (бр. 01-3691 од 25. 10.2019. године), а у складу са чл. 4. Одлуке о Светосавској награди (бр. II-01-780/5 од 11. 10. 2016. године) и Позивом Универзитета у Крагујевцу за достављање предлога кандидата за доделу Светосавске награде у 2020. години (бр. I-01-492 од 17. 10. 2019. год.), на иницијативу Катедре за музичку теорију и педагогију и предлога Већа Одсека за музичку уметност на седници одржаној 27.11.2019. године, Наставно-научно-уметничко веће ФИЛУМ-а у Крагујевцу, на седници одржаној дана 28.11.2019. године, донело је

ОДЛУКУ

о утврђивању предлога кандидата за доделу
Светосавске награде за животно дело у 2020. години

I УТВРЂУЈЕ СЕ предлог да се др Бранка Радовић, редовни професор у пензији, кандидује за доделу Светосавске награде за животно дело у 2020. години.

II Образложење предлога из тачке I је саставни део ове Одлуке.

III Ова Одлука се доставља Сенату Универзитета у Крагујевцу, на даљи поступак.

Образложење

На основу Позива Универзитета у Крагујевцу за достављање предлога кандидата за доделу Светосавске награде у 2020. години (бр. I-01-492 од 17. 10. 2019. године), а у складу са чл. 4. Одлуке о Светосавској награди Универзитета у Крагујевцу (бр. II-01-780/5 од 11. 10. 2016. године), Катедра за музичку теорију и педагогију упутила је иницијативу да проф. др Бранка Радовић, редовни професор у пензији, због свог изузетно професионалног животног ангажовања у области музикологије у периоду од више од четири деценије, буде овогодишњи кандидат за доделу Светосавске награде за животно дело у 2020. години, коју је Веће Одсека за музичку уметност размотрило и прихватило на седници одржаној дана 27.11. 2019. године.

У образложењу Катедре за музичку теорију и педагогију садржана је биографија, допринос угледу Универзитета, научни резултати (библиографија) кандидата, резултати наставног рада и ангажовања у развоју наставе и научног подмлатка као и стручно-професионални допринос широј академској заједници.

Др Бранка Радовић, редовни професор у пензији, као истакнути музиколог и најзначајнији музички критичар у Србији, засновала је радни однос на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу у звању ванредног професора 2003. године на предмету Историја музике. У периоду од 2004-2006. године обављала је функцију декана ФИЛУМ-а у Крагујевцу.

У звање редовног професора у ужој научној области Музикологија изабрана је 2010. године на Универзитету у Крагујевцу, а 2015. године Сенат Универзитета продужио је радни однос проф. др Бранке Радовић, за три школске године, закључно са школском 2017/2018. годином.

Радна биографија проф. др Бранке Радовић, подељена је на област научног рада, музичке критике и уредништва у значајним часописима и област педагошког рада.

У свом богатом научном и музиколошком раду проф. др Бранка Радовић објавила је књиге, монографије и велики број научних радова у којима је обрађивала бројне теме из опера домаћих и страних аутора. У свом раду значајно је била посвећена интердисциплинарним релацијама између уметника, књижевности и музике.

Др Бранка Радовић, професор у пензији, успешно се бави музичком критичком делатношћу, нарочито у области опере, у оквиру чега је објављен изузетно велики број текстова у домаћим дневним листовима и другим медијима.

Од 2010. године обављала је посао генералног директора Опере и театра *Мадленианум* у Земуну.

У области уредништва у музичким часописима, др Бранка Радовић, професор у пензији, обављала је посао главног и одговорног уредника часописа *Pro musica*, а била је сарадник и других музичких часописа и члан редакција.

Педагошку делатност обављала је у музичкој школи *Мокрањца* у Београду, у којој је у периоду од 1995-1999. године била на месту директора школе, а као професор радила је и на факултетима у Цетињу, Источном Сарајеву и Новом Саду.

Др Бранка Радовић, професор у пензији, активна је у раду бројних жирија и комисија у земљи и иностранству, при чему се издваја њено дугогодишње ангажовање на месту селектора фестивала *Мокрањчеви дани* у Неготину.

У складу са чл. 52 Статута Факултета, Наставно-научно-уметничко веће ФИЛУМ-а размотрило је образложење Катедре за музичку теорију и педагогију и предлог Већа Одсека за музичку уметност на основу чега је утврдило постојање оправданих разлога да др Бранка Радовић, редовни професор у пензији, буде кандидат ФИЛУМ-а за доделу награде за животно дело у 2020. години на Универзитету у Крагујевцу, па је донело Одлуку као у диспозитиву.

Декан Факултета

мр Зоран Комадина, ред. професор

Доставити:

- Универзитету у Крагујевцу
- Архиви Факултета.

Универзитет у Крагујевцу
Филолошко-уметнички факултет
Одсек за музичку уметност
Катедра за музичку теорију и педагогију

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКИ ФАКУЛТЕТ
Број 01-3962
Датум 14. 11. 2019.

**ПРЕДЛОГ ЗА ДОДЕЛУ СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ ЗА ЖИВОТНО ДЕЛО
ДР БРАНКИ РАДОВИЋ, РЕДОВНОМ ПРОФЕСОРУ,
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Бранка Радовић, музиколог, музички критичар, редовни професор Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу, једна је од најзначајнијих личности у нашем музичком, педагошком и културном миљеу.

Дипломирала је најпре на Филолошком факултету у Београду (1973), а затим и на Факултету музичке уметности у Београду (1974) и својим дипломским радом о опери *Сутон* Стевана Христића наговестила оперски простор као своје најзначајније музиколошко поље интересовања. Магистарски рад *Музичко сценска дела Николе Херцигоње* је одбранила је 1989. године у Београду, а својом докторском тезом *Његош и музика*, коју је одбранила на Филолошком факултету у Београду 1999. године, указала је на своје истраживачко упориште - интердисциплинарно поље односа између литературе и музике.

Да би се сагледао обиман, високо професионалан и креативан рад проф. Бранке Радовић, чини се да је најбоље поделити га у неколико области - област педагогије, затим музикологије и музичке критике, а потом и област руковођења и организације, у оквиру којих се упоредо, са великим успехом и учинком, одвија већ више од четири деценије.

Педагогија испред свега

Свој професионални рад Бранка Радовић започела је на педагошком пољу, као професор теоријских предмета у музичкој школи *Мокрањац* у Београду, а у којој је од 1995. до 1999. године такође била и директор. У време њене управе МШ Мокрањац доживљава свој тадашњи врхунац, где се слободно може рећи да је читава настава, а

посебно настава теоријских предмета била далеко изнад уобичајеног средњошколског стандарда.

Потом свој педагошки рад наставља на факултетима:

- од 1999. године, у звању доцента, а од 2003. као ванредни професор запослена је на Музичкој академији у Српском Сарајеву,
- од 2003. године, такође као ванредни професор, а потом од 2009. године и као редовни професор на предмету Историја музике, предаје на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, на којем је такође била декан од 2004. до 2006. Године,
- од 2005. године упоредо ради као ванредни професор на Академији лепих уметности у Београду.

Из овог кратког прегледа закључује се да је Бранка Радовић четири деценије градила и развијала своје педагошко искуство преносећи своје знање ђацима, а потом и студентима, не само на пољу Историје музике, већ и на другим теоријским предметима као што су Музички облици, Методика теоријске наставе, као и Анализа музичких стилова. Као одличан познавалац стручне материје, веома ангажована у раду са студентима, од којих захтева активно учешће и самосталан прилаз, она је стасавала у врсног педагога. Учествовала је у доношењу наставних планова и програма поменутих предмета и у њиховом прилагођавању захтевима Болоњске декларације. Била је поборник, као и ефикасан реализатор идеје о оснивању студијске групе за Музику у медијима на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, јединствене на нашем педагошком простору. Из њене класе изашао је знатан број дипломаца и постдипломаца којима је била ментор. Исто тако, на катедри за англистику била је коментор рада мр Радмиле Стојановић *Лингвистички елементи у вокалним и вокално-инструменталним делима Бенџамина Бритна*. Учествовала је у многим комисијама за одбрану докторских радова на Универзитету уметности у Београду, као и на Факултету музичке уметности у Београду.

Свој рад на факултету никад није гледала уско, само кроз наставу одређеног предмета, већ се непрестано трудила да пронађе увек нове и занимљиве видове педагошког деловања. Можда је то једним делом и утицај њених успешних настојања на пољу популарисања музике. Често је наступала у музичким емисијама на београдској Телевизији - као водитељ и као учесник, а нарочито је значајан њен рад у оквиру Школског програма, у коме је од 1979. до 1989. године водила контакт програм *Јавни час*. У свом уџбенику *Мала историја музике* дала је један фини и сажет приказ

музике од њених најранијих видова па све до краја 20. века, на начин прикладан не само за музичаре, већ и за ђаке и широку публику која жели да стекне нека основна знања о музичкој уметности. Оно што поменути уџбеник чини драгоценим, јесте постављање тежишта на спајање елемената музичке едукације и популисања музике, преко потребног на нашим просторима.

Велики је број младих музичара – музичких педагога, композитора, музиколога, интерпретатора, које је несебично промовисала кроз музичку критику, стручни (музиколошки) рад и педагошку делатност, подижући читаве генерације својих будућих колега, уједно и поштовалаца. Њена су предавања увек на више нивоа садржајна, прожета практичним искуствима и увидима минуциозног познаваоца богате музичке литературе, те су се као таква надањивала ученике, студенте, које је Бранка Радовић као професор од ауторитета и интегритета окупљала око себе.

Богат музиколошки опус

Бранка Радовић изузетно је активна у научно-истраживачком раду на пољу музикологије. Богат опус укључује низ монографија, посебних поглавља у научним књигама и штампаним саопштењима на научним скуповима, где ћемо се ограничити навођењем само најзначајнијих.

Монографије:

1. *Отменост посртања*, Опера Сутон Стевана Христића издање Српског народног позоришта, Нови Сад, 2002.
2. *Горски вијенац и друга музичко-сценска дела Николе Херцигоње*, Удружење композитора Црне Горе, Едиција Орфеј, 2002.
3. *Његош и музика*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд и Удружење композитора Црне Горе, 2001.
4. *Sumta Xenianapa*, монографија о животу и раду композиторке Ксеније Зечевић са CD-ом, Белеф центар, Београд, 2007.
5. *Стеван Стојановић Мокрањац (1856-1914)*, Дом културе "Стеван Мокрањац", Неготин, 2015.

Посебна поглавља у научним књигама и зборницима радова за научних скупова:

1. Опера Сутон у нашим и европском оквирима, *Зборник радова Живот и дело Стевана Христића*, научни скуп САНУ, Београд, 1985, стр. 39–47.

2. Прожимање жанрова у музичко-сценским делима Николе Херцигоње, *Зборник радова Српска музичка сцена*, научни скуп САНУ, 1995, стр.293–304.
3. Оркестарска музика Милоја Милојевића, *Зборник радова Композиторско стваралаштво Милоја Милојевића*, научни скуп САНУ, 1998, стр. 45–62.
4. Сусрети двију умјетности – књижевности и музике на дјелу П. П. Његоша, *Зборник радова Династија Петровић Његош*, научни скуп ЦАНУ, Подгорица, 2002, стр. 417–431.
5. Два виђења Баладе Петрице Керемпуха Мирослава Крлеже од стране двојице композитора - Марка Тајчевића и Николе Херцигоње, *Зборник радова Дело и делатност Михаила Вукдраговића и Марка Тајчевића*, научни скуп САНУ, Београд, 2004, стр. 97–111.
6. Одјеци и одјекивање у делима Василија Мокрањца, *Зборник радова Живот и дело Василија Мокрањца*, научни скуп СОКОЈ-МИЦ, Београд, 2005, стр. 107–123.
7. Вагнер Николе Херцигоње, Вагнеров спис "Опера и драма" данас, *Зборник радова Матице српске*, Нови Сад, 2006, стр. 147–156.
8. Међимурје Славенског и Херцигоње, Јосип Славенски и његово доба, *Зборник радова поводом 50 година од композиторове смрти*, научни скуп СОКОЈ-МИЦ и Музиколошки институт САНУ, Београд, 2006, стр. 254–269.
9. Миховил Логар: Паштровски витез, Allegretto giocoso, *Стваралачки опус Миховила Логара*, Музиколошке студије-монографије, Факултет музичке уметности, Београд, 2008, 113–115.
10. Легат Властимира Перичића у Источном Сарајеву, *Легати Властимира Перичића*, Музиколошко друштво Србије, Београд, 2009.
11. Нова тумачења музике, *Зборник радова Српски језик, књижевност, уметност, Музичка уметност у теорији музике и теорији медија*, књига 3, ФИЛУМ, Крагујевац, 2008, стр. 9–17.
12. 20 прилога за *Лексикон опера*, ред. Гордан Драговић, Универзитет уметности, Београд, 2008.
13. Херман Хесе, давање такта - струјање даха, *Партитура*, Zepter Book World, 2010, стр. 113–203.
14. Мистерија Балтског дивертисмана, *Пред Сутоном*, Мадленианум, Београд, 2016, стр. 87–118.

Текстови у међународним часописима, у часописима националног нивоа у другим државама и домаћим часописима националног значаја:

1. A Mirror Facing a Mirror, *Musica Siorana* by Žarko Mirković, *New Sound* 3, 1994, 145–151.
2. Прва црногорска симфонија – Илија Лакешић: Прва симфонија у Ге-дуру, *Нови звук* 11, 1998, 99–107.
3. Реч композитора: Трагање за композиторским и људским идентитетом, разговор са Растиславом Камбасковићем, *Нови звук* 27, 2006, 5–19.
4. Дејан Деспић *Песмарица* (1950–2004), *Нови звук* 27, 2006, 25–39.
5. Хорско стваралаштво Жарка Митровића, *Нови звук* 31, 2008, 121–139.
6. Опера Сутон Стевана Христића, *Звук* 1, Сарајево, 1977.
7. Предраг Милошевић, 80 година живота (1904-1984), *Звук* 1, Сарајево, 1985, стр. 76–81.
8. Ново дело, Милан Михајловић, *Ноктурни* за соло хорну, дувачки квартет и гудачки квартет, *Про музика* 124, 1984, стр.22.
9. Ново дело, Над последњим опусом, Прелудијум за кларинет соло Василија Мокрањца, *Про музика*, 1985.
10. Ново дело, *Искушење, подвиг и смрт светог Петра Коришког* Рајка Максимовића, *Про музика* 154–155, 1995, стр. 31.
11. Хорско стваралаштво Војислава Вучковића, *Развитак* бр. 4–5, Зајечар, 1980.
12. Предраг Милошевић, поводом 80 година живота, *Развитак*, Зајечар, 1980.
13. Мит у музици – од мита, преко књижевног текста до либрета и музичке сцене, *Наслеђе*, часопис за књижевност, уметност и културу, година I, број 2, Крагујевац, 2004, 137–147.
14. Два истока у опери *Гилгамет* Рудолфа Бручија, *Музикологија* бр. 5, САНУ, Београд, 2005, 153–164.
15. Музичко образовање на раскрсници – како даље? *Иновације у настави*, часопис за савремену наставу XVIII 2005/1, Учитељски факултет, Београд, 2005, 108–116.
16. Путеви опере данас, *Наслеђе* 7, часопис за књижевност, уметност и културу, Крагујевац, 2007, 9–23.
17. Шта је то музичка критика?, *Наслеђе* 8, часопис за књижевност, уметност и културу, Крагујевац, 2007, 121–155.
18. NEW AGE у нашем простору, Зоран Симјановић: *New Ideas Symphony*, *Музикологија* 7, МИ САНУ, Београд, 2007, 305–322.

19. Сусрети Ничеа и Вагнера у Тристановој аури, *Наслеђе 10*, часопис за књижевност, уметност и културу, Крагујевац, 2008, 123–135.

20. Стеван Мокрањац: 150 година од рођења, *Босанска вила, лист за књижевност, уметност и друштвена питања 38*, Просвјета, Сарајево, 2006, 2–6.

Непроцењив је и допринос Бранке Радовић као уредника и музичког критичара. Десет година, од 1989. до 1999. била је главни и одговорни уредник часописа *Pro musica*, а до недавно и уредник издања *Пред Сутоном*, књиге која је пратила премијеру истоимене Христићеве опере. Више од три деценије Бранка Радовић се бави и музичком критиком – најпре на Радио Београду, а затим у дневним листовима *Борба* и *Политика*. Њени текстови одишу теоријским и историјским знањем музике, изузетним слухом за проницање у најтананије трептаје извођаштва, суптилном проценом нових дела и инвентивним умећем казивања. Реч је о хиљадама критика које дају уобличену слику нашег концертног подијума, наших извођачких и стваралачких домета, па и наших пропуста.

Креативан организациони рад

Марљив и иницијативан рад Бранке Радовић у широком музичком простору, често подразумева и организационе потезе, од којих ћемо издвојити два најзначајнија. Први се односи на знаменити фестивал *Мокрањчеви дани*, у којем је била селектор током неколико мандата. Успела је да овај Фестивал уздигне на највиши уметнички ниво. На темељима достигнућа која је затекла, осмишљавала је интересантне програме, како главне тако и пратеће, окупљала најбоље извођаче, организовала занимљиве научне скупове и сл. *Мокрањчеви дани* су захваљујући њеном ентузијазму, борби за финансијска средства и борби да овој манифестацији обезбеди заслужени културни ниво, израсли у значајан музички фестивал са богатим и вишеслојним програмом.

Значајан печат нашој музичкој култури Бранка Радовић даје и као директор Опере и театра *Мадленијанум*. На ту позицију долази 2010. године и до сада је остварила велики број значајних представа и привукла пажњу широке културне јавности и публике. Поменућемо само неке представе из оперског и балетског програма овог театра које говоре о репертоарској ширини, али и мудрог залагању за националну музичку баштину. Бранка Радовић бира дела тако да београдској публици представи она ретко (или чак никад) извођена код нас. Из барокне баштине одабрала је *Крунисање Попеје* Клаудија Монтевердија и *Орланда* Георга Фридриха Хендла. Из

савременог стваралаштва ту су Менотијеви *Телефон и Медијум*, Анжелика Жака Ибера, као и дела наших аутора - *Балада о месецу луталици* Душана Радића и *Собарева метла* Милоја Милојевића. Са представом *Јадници* окренула се и, код нас помало запостављеном, жанру мјузикла.

За сваку премијеру Бранка Радовић улаже много труда и стеченог искуства, окупљајући најквалитетније уметнике као сараднике, пажљиво одабирајући протагонисте, трагајући за младим талентима и пружајући им шансу за почетак каријере, брижљиво водећи рачуна о свим елементима комплексног музичко-сценског дела.

Захваљујући њој на сцену је постављено једно од најзначајнијих сценских дела у српској музици - опера *Сутон* Стевана Христића, као премијера 48. БЕМУС-а 2016. године. Годинама се Бранка залагала за ово дело, да би у овом својеврсном подухвату успела да обезбеди потпуно сређивање целе партитуре опере, са балетским дивертисманом који је најзад дописан, а коме је било тешко ући у траг, а такође и публикује књигу *Пред Сутоном* са четири стручна текста који дају исцрпну анализу Војновићевог и Христићевог дела.

Кода

Тешко је у нашој средини наћи тако свестрану, енергичну, талентовану и послу предану личност каква је проф. др Бранка Радовић.

Њено професионално деловање одвија се у више различитих дисциплина - педагогија, музикологија, организација музичких догађаја и руковођење музичким институцијама, о којима смо подробно говорили у овом тексту. Ретко је да се неко тако дуго и успешно бави свим овим областима, од којих, ипак, посебно издвајамо педагошко и музиколошко поље, у којима Бранка Радовић већ више од четири деценије постиже изванредне домете. Као педагог одгојила је генерације ученика и студената, од којих су многи завршили дипломске и магистарске радове под њеним менторством. Као музиколог објавила је низ монографија и имала запажена учешћа на многим научним скуповима од којих су сва њена излагања штампана у зборницима. Објављивала је чланке, расправе и своја истраживања како у часописима националног, тако и интернационалног значаја. Већ напред наведене публикације, издвојене из целокупног опуса као најрелевантније, несумњиво прелазе потребне оквире једног предлога за награду.

Тешко је рећи која је област деловања Бранке Радовић најзначајније за нашу средину, али, из угла широке популације, то је несумњиво њено бављење музичком критиком. Годинама представља најистакнутијег арбитра на нашим музичким сценама и подијумима – и када је реч о стваралачком и када је реч о извођачком аспектима. Њене студије књижевности, а засигурно и њене списатељске склоности, омогућиле су јој да се изражава језгровито, експлицитно, прецизно, да својим критикама не обухвати само оцену, него и да оне, и саме по себи, представљају својеврсне литерарне домете.

У свом целокупном и свеобухватном деловању Бранка Радовић однеговала је сопствени, аутентични однос према музици у коме су аналитичност, надахнутост и искреност одувек били у првом плану.

Последњих година, држећи наставу у колицима, радила је предано уз огромну подршку студената и колега.

Због свега наведеног сматрамо да је проф. др Бранка Радовић права личност која би требало да понесе значајну Светосавску награду за животно дело.

Биографија проф. др Бранке Радовић

Бранка Радовић је рођена 1949. године на Цетињу (Црна Гора). Дипломирала је на Одсеку за југословенску и општу књижевност Филолошког факултета у Београду (1973), као и на Одсеку за музикологију на Факултету музичке уметности у Београду (1974), на којем је и магистрирала 1988. године из области југословенске историје музике, са темом *Горски вијенац и друга музичко-сценска дела Николе Херцигоње*. 1999. године је и докторирала на катедри за српску књижевност Филолошког факултета у Београду, са темом *Његош и музика*.

Бави се педагогијом, научним радом и музичком критиком. Издавала је књиге: *Мала историја музике* (Удружење музичких педагога Србије, Београд 1992), *Његош и музика* (Завод за уџбенике и наставна средства, Београд и Удружење композитора Црне Горе, 2001), *Отменост посртања* (о Христићевој опери *Сутон*, Српско народно позориште, Нови Сад, 2002), *Горски вијенац и друга музичко-сценска дела Николе Херцигоње* (Удружење композитора Црне Горе, Едиција Орфеј, 2002), монографију о животу и раду композиторке Ксеније Зечевић *Summa Xeniana* (Белеф центар, Београд, 2007), као и монографију о нашем пијанисти који живи и ради у Њујорку,

Томиславу Станићу (Радионица душе, Београд, 2010). Теоријска интердисциплинарна књига *Партитура* рађена је заједно са филологом Слободаном Лазаревићем и сликаром Александром Ђурићем (Zepter Book, Београд, 2010).

Радове из области савремене историје српске музике, историје опере и извођаштва, као и проблеме веза између књижевности и музике објављивала је у домаћим и страним часописима ("Нови звук", "Музикологија", "Наслеђе", "Талас"), као и у бројним зборницима са различитих скупова и симпозијума. Десет година, од 1989. до 1999. уређивала је музички часопис Удружења музичких уметника Србије *Pro musica*, а вивше од двадесет година је стални музички критичар дневног листа *Политика*. Написала је преко хиљаду страна музичких критика. Педагошки рад започела је у музичкој школи *Мокрањац* у Београду, где је била и директор (1995–1999), након чега ради на факултетима у Источном Сарајеву и Цетињу. Од 2003. године запослена је на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, на коме је била и декан 2005/06. године. За редовног професора бирана је 2010. године.

Бавила се Андрићевом поетиком и о томе говорила на неколико каучбих скупова, изучавајући његове односе према другим уметностима. Неки од тих текстова и студија објављени су у посебним зборницима, као што је *Андрић у систему уметности* (Институт за књижевност и уметност, Београд, Бања Лука, 2004).

Настављајући да се бави релацијама књижевности и музике у светској и нашој књижевности, посебно је у теоријској области и у књизи *Партитура* изучавала проблематику ових односа на романима Хермана Хесеа (*Степски вук* и *Игра стаклених перли*), као и у операма *Сутон* Стевана Христића, односно сценском ораторијуму *Горски вијенац* Николе Херцигоње, пасији *Јама*, сценској пасији *Слуга Јернеј* и другим делима. Из српске историје музике посебно су цитирани текстови о Василију Мокрањцу, Љубици Марић, Предрагу Милошевићу, Рудолфу Бручију, Рајку Максимовићу, Милану Михајловићу и др.

Као стручњака за оперску уметност позивају је да предаје на факултетима и институтима у земљама региона. Значајну сарадњу остварује са Црногорском академијом наука и умјетности.

Вишедеценијски рад на фестивалу *Мокрањчеви дани* у Неготину крунисан је у два селекторска мандата, а данас је председник Програмске комисије, као и председник одбора Међународног такмичења Музичке омладине.

У Крагујевцу је именована за директора опере у оснивању и под њеним руководством изведене су опере Станислава Биничког *На уранку* и *Травијате* Ђузепе Вердија у Театру Јоаким Вујић.

Библиографија проф. др Бранке Радовић

Књиге:

- 1992 – *Мала историја музике*. Београд: Удружење музичких педагога Србије.
- 2001 – *Његош и музика*, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, Црна Гора: Удружење композитора.
- 2002 – *Отменост посртања*. Нови Сад: Српско народно позориште.
- 2002 – *Горски вијенац и друга музичко-сценска дела Николе Херцигоње*. Црна Гора: Удружење композитора, Едиција Орфеј.
- 2007 – *Summa Xeniana*, монографија о животу и раду композиторке Ксеније Зечевић са ЦД-ом, Београд: Белеф центар.
- 2010 – *Томислав Станић, Кроз озвучену ликовност*. Београд: Радионица душе.
- 2010 – Радовић, Бранка, Лазаревић, Слободан, Ђурић, Александар. *Партитура*. Београд: Zepter Book.
- 2013 – *Njegoš i muzika*, drugo dopunjeno i prerađeno izdanje. Podgorica: Muzički centar Crne Gore.
- 2015 – *Стеван Стојановић Мокрањац (1856-1914)*, Неготин: Дом културе "Стеван Мокрањац", посебна публикација.
- Књига о историјату опере, у рукопису (око 300 стр.), предвиђена за Сајам 2018. године, Београд: Clio.

Избор из научних радова:

- 1980 – Хорско стваралаштво Војислава Вучковића, Зајечар: *Развитак*, 4–5.
- 1980 – Предраг Милошевић, поводом 80 година живота, Зајечар: *Развитак*.
- 1984 – Ново дело, Милан Михајловић, *Ноктурни* за соло хорну, дувачки квартет и гудачки квартет, Београд: *Pro musica*, 124, 22.
- 1985 – Опера Сутон у нашим и европском оквирима, *Зборник радова Живот и дело Стевана Христића*, Београд: САНУ, 39–47.
- 1985 – Предраг Милошевић, 80 година живота (1904–1984), Сарајево: *Звук*, 1, 76–81.
- 1985 – Ново дело, Пад последњим опусом, *Прелудијум* за кларинет соло Василија Мокрањца, Београд: *Pro musica*.

- 1994 – A Mirror Facing a Mirror, *Musica Siorana* by Žarko Mirković, Belgrade: New Sound, 3, 145–151.
- 1995 – Ново дело, *Искушење, подвиг и смрт светог Петра Коришког* Рајка Максимовића, Београд: *Pro musica*, 154–155, 31.
- 1995 – Прожимање жанрова у музичко-сценским делима Николе Херцигоње, *Зборник радова Српска музичка сцена*, Београд: САНУ, 293–304.
- 1998 – Прва црногорска симфонија – Илија Лакеша: Прва симфонија у Ге-дуру, Београд: *Нови звук*, 11, 99–107.
- 1998 – Оркестарска музика Милоја Милојевића, *Зборник радова Композиторско стваралаштво Милоја Милојевића*, Београд: САНУ, 45–62.
- 2002 – Сусрети двију умјетности – књижевности и музике на дјелу П. П. Његоша, *Зборник радова Династија Петровић Његош*, Подгорица: ЦАНУ, 417–431.
- 2004 – Два виђења *Баладе Петрице Керемпуха* Мирослава Крлеже од стране двојице композитора - Марка Тајчевића и Николе Херцигоње, *Зборник радова Дело и делатност Михаила Вукдраговића и Марка Тајчевића*, Београд: САНУ, 97–111.
- 2004 – Мит у музици – од мита, преко књижевног текста до либрета и музичке сцене, Крагујевац: *Наслеђе*, година I, број 2, 137–147.
- 2005 – Међуодноси музичких светова, прештампан текст из часописа *Наслеђе (Мит у музици: од мита, преко књижевног текста до либрета и музичке сцене)*, Крагујевац: ФИЛУМ, 217–231.
- 2005 – Два истока у опери *Гилгамет* Рудолфа Бручија, Београд: *Музикологија* бр. 5, САНУ, 153–164.
- 2005 – Музичко образовање на раскрсници - како даље? *Иновације у настави, часопис за савремену наставу*, XVIII 2005/1, Београд: Учитељски факултет, 108–116.
- 2005 – Одједи и одјекивање у делима Василија Мокрањца, *Зборник радова Живот и дело Василија Мокрањца*, Београд: научни скуп СОКОЈ-МИЦ, 107–123.
- 2006 – Реч композитора: Трагање за композиторским и људским идентитетом, разговор са Растиславом Камбасковићем, Београд: *Нови звук*, 27, 5–19.
- 2006 – Дејан Деспих *Песмарица* (1950–2004), *Нови звук*, 27, 25–39.
- 2006 – Вагнер Николе Херцигоње, Вагнеров спис *Опера и драма данас*, *Зборник радова Матице српске*, Нови Сад: Матица Српска, 147–156.
- 2006 – Међимурје Славенског и Херцигоње, Јосип Славенски и његово доба, *Зборник радова поводом 50 година од композиторове смрти*, Београд: СОКОЈ-МИЦ и Музиколошки институт САНУ, 254–269.

- 2007 – Путеви опере данас, Крагујевац: *Наслеђе*, 7, 9–23.
- 2006 – Стеван Мокрањац: 150 година од рођења, *Босанска вила, лист за књижевност, уметност и друштвена питања*, 38, Сарајево: Просвјета, 2–6.
- 2007 – Шта је то музичка критика? Крагујевац: *Наслеђе*, 8, 121–155.
- 2007 – NEW AGE у нашем простору, Зоран Симјановић: *New Ideas Symphony, Музикологија* 7, Београд: МИ САНУ, 305–322.
- 2008 – Сусрети Ничеа и Вагнера у Тристановој аури, Крагујевац: *Наслеђе*, 10, 123–135.
- 2008 – Његошевске инспирације Љубице Марић, Крагујевац: ФИЛУМ.
- 2008 – Миховил Логар: *Пашировски витез, Allegretto giocoso*: Стваралачки опус Миховила Логара, Београд: Факултет музичке уметности – Музиколошке студије/монографије, 113–115.
- 2008 – Нова тумачења музике, *Зборник радова Српски језик, књижевност, уметност, Музичка уметност у теорији музике и теорији медија, књига 3*, Крагујевац: ФИЛУМ, 9–17.
- 2008 – 20 прилога за *Лексикон опера*, ред. Гордан Драговић, Београд: Универзитет уметности.
- 2008 – Хорско стваралаштво Жарка Митровића, *Нови звук*, 31, 121–139.
- 2009 – Легат Властимира Перичића у Источном Сарајеву, *Легати Властимира Перичића*, Београд: Музиколошко друштво Србије.
- 2010 – Херман Хесе, давање такта – струјање даха, *Партитура*, Zepter Book World, стр. 113–203.
- 2013 – Музичка уметност и Његошева поетика, *зборник радова о песништву Петра II Петровића Његоша (1813–2013) – Његош, ријеч скупља два вијека*, Крагујевац: Удружење писаца Крагујевца, 305–319.
- 2014 – Његош у музици (поводом 200-годишњице рођења), *Зборник радова Српски језик, књижевност, уметност, књига 3*, Крагујевац: ФИЛУМ, 353–361.
- 2014 – Стеван Мокрањац, сто година од смрти, *Фелтон*, Београд: Политика, 25.
- 2016 – Пред Сутоном Војновића и Христића, *Музиколошко друштво Србије*, Београд: Мадленианум; Т
- 2016 – Текст *Мистерија Балетског дивертисмана*, са преводом на енглески, посебно издање поводом премијере опере на БЕМУС-у, 81–118.